TIESAS SPRIEDUMS (piektā palāta)

2013. gada 7. novembrī*

Valsts administratīvais process — Pilnībā iekšēja situācija — Administratīvi akti — Pienākums norādīt pamatojumu — Iespēja pret administratīvu aktu vērstas tiesvedības laikā labot pamatojuma trūkumu — LESD 296. panta otrās daļas un Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 41. panta 2. punkta c) apakšpunkta interpretācija — Tiesas kompetences neesamība

Lieta C-313/12

par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši LESD 267. pantam, ko *Corte dei conti, sezione giurisdizionale per la Regione Siciliana* (Itālija) iesniedza ar lēmumu, kas pieņemts 2012. gada 19. jūnijā un kas Tiesā reģistrēts 2012. gada 28. jūnijā, tiesvedībā

Giuseppa Romeo

pret

Regione Siciliana .

TIESA (piektā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs T. fon Danvics [*T. von Danwitz*] (referents), tiesneši E. Juhāss [*E. Juhász*], A. Ross [*A. Rosas*], D. Švābi [*D. Šváby*] un K. Vajda [*C. Vajda*],

ģenerāladvokāts Ī. Bots [*Y. Bot*],

sekretārs A. Kalots Eskobars [*A. Calot Escobar*],

ņemot vērā rakstveida procesu,

ņemot vērā apsvērumus, ko sniedza:

— *G. Romeo* vārdā – *M. Viaggio*, *avvocatessa*,

— Eiropas Komisijas vārdā – *C. Cattabriga* un *H. Krämer*, pārstāvji,

ņemot vērā pēc ģenerāladvokāta uzklausīšanas pieņemto lēmumu izskatīt lietu bez ģenerāladvokāta secinājumiem,

pasludina šo spriedumu.

* Tiesvedības valoda – itāļu.

Spriedums

1 Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ir par LESD 296. panta otrajā daļā un Eiropas Savienības Pamattiesību hartas (turpmāk tekstā – "Harta") 41. panta 2. punkta c) apakšpunktā paredzēto valsts pārvaldes aktu pamatošanas principu.

2 Šis lūgums ir iesniegts saistībā ar tiesvedību starp *G. Romeo* un *Regione Siciliana* [Sicīlijas reģionu] par lēmumu, ar kuru paredzēta *G. Romeo* pensijas apjoma samazināšana un par iepriekšējiem laikposmiem samaksāto summu atgūšana.

Itālijas tiesības

3 1990. gada 7. augusta Likuma Nr. 241 par jaunu normu ieviešanu administratīvā procesa jomā un par tiesībām piekļūt administratīviem dokumentiem (1990. gada 18. augusta *GURI* Nr. 192, 7. lpp.), kas grozīts ar 2005. gada 11. februāra Likumu Nr. 15 (2005. gada 21. februāra *GURI* Nr. 42, 4. lpp.; turpmāk tekstā – "Likums Nr. 241/1990"), 1. panta 1. punktā ir paredzēts:

"Pārvaldes darbība ir vērsta uz to, lai sasniegtu likumā noteiktos mērķus, un tā balstīta uz ekonomikas, efektivitātes, objektivitātes, atklātības un pārskatāmības kritērijiem saskaņā ar kārtību, kas noteikta šajā likumā un citās tiesību normās, kuras reglamentē atsevišķas procedūras, kā arī principiem, kuri izriet no Kopienu tiesību sistēmas."

4 Likuma Nr. 241/1990 3. panta 1. un 2. punktā, ciktāl tas attiecas uz pienākumu norādīt pamatojumu, ir noteikts:

"1. Visi administratīvie nolēmumi [..] ir jāpamato, izņemot 2. punktā paredzētajos gadījumos. Pamatojumā ir jābūt norādītiem faktiskajiem apstākļiem, kā arī tiesību apsvērumiem, pēc kuriem administrācija ir vadījusies, pieņemot šo lēmumu, ņemot vērā lietas materiālu iepriekšējas pārbaudes rezultātus.

2. Pamatojums netiek prasīts normatīviem aktiem un vispārpiemērojamiem aktiem."

5 Likuma Nr. 241/1990 21.g panta 2. punkta pirmās daļas redakcija ir šāda:

"Lēmums, kas ir pieņemts, pārkāpjot procesuālās tiesību normas vai noteikumus par tiesību aktu formu, nevar tikt atcelts, ja, ņemot vērā, ka tas attiecas uz administrācijas kompetenci, ir acīmredzami, ka tā rezolutīvā daļa nevarēja atšķirties no pieņemtās redakcijas."

6 Ar Sicīlijas 1991. gada 30. aprīļa Reģionālā likuma Nr. 10 par noteikumiem par administratīviem lēmumiem, tiesībām uz piekļuvi administratīviem dokumentiem un administrācijas darbības uzlabošanu (turpmāk tekstā – "Sicīlijas Reģionālais likums Nr. 10/1991"), 3. pantu burtiski ir pārņemts Likuma Nr. 241/1990 3. pants.

7 Sicīlijas Reģionālā likuma Nr. 10/1991 37. pantā ir noteikts:

"Attiecībā uz visiem šajā likumā neparedzētiem jautājumiem ir piemērojamas – tiktāl, ciktāl tās ir saderīgas, – Likuma Nr. 241/1990 tiesību normas, tostarp tā grozījumi un papildinājumi, kā arī īstenošanas un ar tiem saistītie pasākumi."

Pamatlieta un prejudiciālie jautājumi

8 *G. Romeo*, kuru savulaik nodarbināja *Regione Siciliana*, saņem šīs iestādes izmaksātu pensiju. Ar 2007. gada paziņojumu *Regione Siciliana* informēja *G. Romeo*, ka viņas ar agrāku reģionālo dekrētu noteiktais pensijas apmērs pārsniedz apmēru, kāds viņai bija faktiski jāizmaksā, un ka šis apmērs tiks samazināts, jo nepamatoti izmaksātās summas attiecīgi ir jāatgūst.

9 *G. Romeo* cēla prasību *Corte dei conti, sezione giurisdizionale per la Regione Siciliana* [Revīzijas palātas Sicīlijas reģiona apelācijas instances tiesas palātā] atcelt šo paziņojumu, norādot uz pilnīgu šī akta pamatojuma trūkumu, kas tostarp neļauj noteikt faktiskos un tiesiskos apstākļus, ar kuriem pamatots viņas pensijas samazinājums un nepamatoti izmaksāto summu atgūšana. Tiesvedības laikā *Regione Siciliana*, pamatojoties uz Likuma Nr. 241/1990 21.g panta 2. punkta pirmo daļu, norādīja, ka apstrīdētais paziņojums bija likumīgs un papildināja apstrīdētā pasākuma pamatojumu.

10 *La Corte dei conti, sezione giurisdizionale per la Regione Siciliana* pēc savas ierosmes uzdeva jautājumu, vai Likuma Nr. 241/1990 21.g panta 2. punkta pirmā daļa ir saderīga ar Savienības tiesībām un ar šī paša likuma 3. pantā un Sicīlijas Reģionālā likuma Nr. 10/1991 3. pantā paredzēto principu par administratīvo lēmumu pamatošanu.

11 Nolēmumā par prejudiciālu jautājumu uzdošanu *Corte dei conti, sezione giurisdizionale per la Regione Siciliana* norāda apsvērumus par Tiesas kompetenci atbildēt uz uzdotajiem jautājumiem. Vispirms tā norāda, ka pamatlietas kontekstā tā veic tiesas funkcijas. Jautājumos par pensijām tai esot ekskluzīva kompetence izlemt lietu pēc būtības un tās kompetencē esot atcelt administratīvus aktus. Tādējādi pretēji tam, kas tika nospriests lietās, kurās ir izdoti 1999. gada 26. novembra rīkojums C-192/98 *ANAS* (*Recueil*, I-8583. lpp.) un rīkojums C-440/98 *RAI* (*Recueil*, I-8597. lpp.), kuros Tiesa atzina, ka tai nav kompetences atbildēt uz *Corte dei conti* uzdotajiem jautājumiem, saistībā ar šo lietu šī pēdējā būtu jāuzskata nevis par administratīvu iestādi, bet par tiesu LESD 267. panta izpratnē.

12 Turklāt, ņemot vērā Likuma Nr. 241/1990 1. panta 1. punktā paredzēto atsauci uz Savienības tiesībām, šo lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu attaisnojot nepieciešamība pamatošanas principu – kā Eiropas administratīvo tiesību principu – vienveidīgi piemērot visiem administratīvajiem aktiem. Protams, kad *Corte dei conti* Tiesai uzdeva jautājumus līdzīgā lietā, kas ir identiski šajā lietā uzdotajiem otrajam un trešajam jautājumam, tā savā 2011. gada 21. decembra spriedumā lietā C-482/1990 *Cicala* (Krājums, I-14139. lpp.) nosprieda, ka Likuma Nr. 241/1990 1. panta 1. punktā nav tiešas un beznosacījumu atsauces uz LESD 296. panta otro daļu un Hartas 41. panta 2. punkta c) apakšpunktu, un šī fakta dēļ tā norādīja uz savas kompetences neesamību atbildēt uz uzdotajiem jautājumiem.

13 Tomēr, ņemot vērā *Consiglio di Stato* 2011. gada 10. maija lēmumu (lēmums Nr. 2755/2011) par administratīvā akta faunas un medību plānošanas jomā prettiesiskuma juridiskajām sekām, būtu jāvēršas Tiesā no jauna ar tādiem pašiem jautājumiem, kā arī vienu papildu jautājumu. Šī minētā tiesa, pamatojoties uz 2010. gada 2. jūlija Likumdošanas dekrētam Nr. 104 pievienotā Administratīvā procesa kodeksa 1. pantu, kas paredz, ka "administratīvā tiesa nodrošina pilnīgu un efektīvu tiesību aizsardzību atbilstoši konstitucionālajiem un Eiropas tiesību principiem", esot pilnībā iekšējā situācijā piemērojusi LESD 264. pantu tiešā un beznosacījumu veidā un neesot piemērojusi valsts procesuālās normas.

14 *Corte dei conti, sezione giurisdizionale per la Regione Siciliana* no tā secina, ka *Consiglio di Stato*, nospriezdama, ka LESD 264. pants ir piemērojams, ir balstījusies uz iepriekš minēto spriedumu lietā *Cicala*, turklāt tai ir šaubas par to, vai šī tiesa ir pareizi piemērojusi ar šo pantu saistīto Tiesas judikatūru.

15 Ņemot vērā iepriekš minēto *Consiglio di Stato* lēmumu, pēc *Corte dei conti* domām, rodas jautājums par to, vai valsts tiesai, pamatojoties uz valsts tiesisko regulējumu, kurā ir tieša un beznosacījumu atsauce uz Savienības tiesībām, ir rīcības brīvība interpretēt un piemērot šīs tiesības kļūdaini.

16 Šīs lietas gadījumā *Corte dei Conti, sezione giurisdizionale per la Regione Siciliana* uzskata, ka Likuma Nr. 241/1990 21.g pants, tā, kā to ir interpretējusi valsts tiesa, ir pretrunā Tiesas judikatūrai administratīvo aktu pamatošanas jomā. Ja tai būtu jāpiemēro šādā veidā interpretēts šis 21.g pants, tā neievērotu Tiesas judikatūru attiecībā uz pienākumu norādīt pamatojumu, lai gan saskaņā ar Likuma Nr. 241/1990 1. pantu tai būtu pienākums piemērot Tiesas judikatūru.

17 Turklāt, protams, ja runa šajā gadījumā būtu par pilnībā iekšēju problēmu, ņemot vērā iepriekš minētos apsvērumus, būtu jānosaka, vai Savienības tiesību princips par pienākumu norādīt pamatojumu ir jāpiemēro arī valsts administratīvajiem aktiem valsts pensiju jomā.

18 Šādos apstākļos *Corte dei conti, sezione giurisdizionale per la Regione Siciliana* ir nolēmusi apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādus prejudiciālus jautājumus:

"1) Vai valsts tiesa, pamatojoties uz valsts tiesisko regulējumu, kurā attiecībā uz pilnībā iekšējām valsts situācijām ir atsauce uz Eiropas tiesībām, var interpretēt un piemērot Eiropas tiesību principus un noteikumus kļūdaini salīdzinot ar Tiesas judikatūrā sniegto interpretāciju?

2) Vai tāda [Likuma Nr. 241/1990] 3. panta un [Sicīlijas Reģionālā likuma Nr. 10/1991] 3. panta interpretācija un piemērošana – ņemot vērā, ka ar [Likuma Nr. 241/1990] 1. pantu Itālijas iestādēm ir noteikts pienākums piemērot Eiropas Savienības tiesību sistēmas principus, un ievērojot LESD 296. panta otrajā daļā un [Hartas] 41. panta 2. punkta c) apakšpunktā paredzēto pienākumu norādīt iestāžu pieņemto lēmumu pamatojumu –, saskaņā ar kuru uz jaukta rakstura tiesību aktiem, proti, tiesību aktiem pensiju jomā, kas ir saistīti ar subjektīvajām tiesībām un uz ko katrā ziņā attiecas administrācijas [saistošā] kompetence, var neattiecināt pienākumu norādīt pamatojumu, ir saderīga ar Eiropas Savienības tiesībām un vai šāda situācija ir atzīstama par administratīvajam aktam piemērojamo būtisko formas prasību pārkāpumu?

3) Vai [Likuma Nr. 241/1990] 21.g panta 2. punkta pirmā daļa, atbilstoši tās interpretācijai administratīvajā tiesu praksē – ņemot vērā, ka [Likuma Nr. 241/1990] 3. pantā un [Sicīlijas Reģionālā likuma Nr. 10/1991] 3. pantā ir paredzēts pienākums norādīt administratīvā akta pamatojumu, un ņemot vērā LESD 296. panta otrajā daļā un [Hartas] 41. panta 2. punkta c) apakšpunktā paredzēto pienākumu norādīt iestāžu pieņemto lēmumu pamatojumu – ir saderīga ar [Likuma Nr. 241/1990] 1. pantu, kurā valsts iestādēm ir noteikts pienākums piemērot Eiropas Savienības tiesību principus, un līdz ar to – vai par saderīgu un pieļaujamu ir atzīstama tāda interpretācija un piemērošana, saskaņā ar kuru valsts iestādēm ir atļauts papildināt administratīva akta pamatojumu tiesvedības laikā?"

Par prejudiciālajiem jautājumiem

Par otro un trešo jautājumu

19 Vispirms ir jākonstatē, ka otrais un trešais jautājums ir par LESD un Hartas normu interpretāciju, situācijā, kas, kā ir norādījusi pati *Corte dei conti, sezione giurisdizionale per la Regione Siciliana*, ir pilnībā iekšēja.

20 Šajos apstākļos Tiesai pēc savas ierosmes ir pašai jāpārbauda sava kompetence lemt par minēto noteikumu interpretāciju (šajā ziņā skat. 2010. gada 22. decembra spriedumu lietā C-245/09 *Omalet*, Krājums, I-13771. lpp., 10. punkts un tajā minētā judikatūra).

21 Saskaņā ar pastāvīgo judikatūru Tiesa ir kompetenta lemt par lūgumiem sniegt prejudiciālu nolēmumu, kuri attiecas uz Savienības tiesību normām, situācijās, kurās pamatlietas fakti neietilpst Savienības tiesību piemērošanas jomā, bet kurās valsts tiesību normās ir atsauce uz minēto Savienības tiesību

normu saturu, lai noteiktu attiecīgās dalībvalsts pilnībā iekšējā situācijā piemērojamās normas (skat. it īpaši 2006. gada 16. marta spriedumu lietā C-3/04 *Poseidon Chartering*, Krājums, I-2505. lpp., 15. punkts; 2007. gada 11. decembra spriedumu lietā C-280/06 *ETI* u.c., Krājums, I-10893. lpp., 22. un 26. punkts; 2010. gada 2. marta spriedumu apvienotajās lietās C-175/08, C-176/08, C-178/08 un C-179/08 *Salahadin Abdulla* u.c., Krājums, I-1493. lpp., 48. punkts; iepriekš minēto spriedumu lietā *Cicala*, 17. punkts, kā arī 2012. gada 18. oktobra spriedumu lietā C-583/10 *Nolan*, 45. punkts).

22 Savienība ir konkrēti ieinteresēta tajā, lai – nolūkā novērst atšķirīgas interpretācijas nākotnē – no Savienības tiesībām pārņemtās normas vai jēdzieni tiktu interpretēti vienādi, ja valsts tiesību akti – risinājumiem, kas tiek sniegti situācijās, kurām nav piemērojams konkrētais Savienības tiesību akts, – ir saskaņoti ar šajā tiesību aktā izmantoto interpretāciju, lai nodrošinātu vienādu attieksmi iekšējās situācijās un Savienības tiesību reglamentētās situācijas, neskatoties uz apstākļiem, kuros no Savienības tiesībām pārņemtās normas vai jēdzieni ir jāpiemēro (šajā ziņā skat. iepriekš minēto spriedumu lietā *Salahadin Abdulla* u.c., 48. punkts; 2012. gada 12. jūlija spriedumu lietā C-602/10 *SC Volksbank România*, 87. un 88. punkts; iepriekš minēto spriedumu lietā *Nolan*, 46. punkts un tajā minētā judikatūra, kā arī 2013. gada 14. marta spriedumu lietā C-32/11 *Allianz Hungária Biztosító* u.c., 20. un 21. punkts).

23 Šāds gadījums ir tad, kad ar valsts tiesībām šādām situācijām attiecīgās Savienības tiesību normas ir padarītas par tiešā un beznosacījumu veidā piemērojamām (šajā ziņā skat. iepriekš minētos spriedumus lietās *Cicala*, 19. punkts, un *Nolan*, 47. punkts).

24 Ciktāl tas attiecas uz attiecīgajiem tiesību aktiem pamatlietā, Tiesa, kam *Corte dei conti, sezione giurisdizionale per la Regione Siciliana* uzdeva jautājumus līdzīgā lietā, kas ir identiski šajā lietā uzdotajiem otrajam un trešajam jautājumam, jau ir bijis jāizlemj, vai Likuma Nr. 241/1990 1. pants ietver atsauci uz Savienības tiesībām iepriekšminētās Tiesas judikatūras izpratnē, kas tai ļautu atbildēt uz jautājumiem par Savienības tiesību interpretāciju saistībā ar pilnībā iekšējiem strīdiem (skat. iepriekš minēto spriedumu lietā *Cicala*).

25 Šajā iepriekš minētajā lietā taisītajā spriedumā, Tiesa, pamatojoties uz iesniedzējtiesas nolēmumā sniegto informāciju, kā arī uz rakstiskajiem apsvērumiem, kurus Tiesai iesniegusi *Regione Siciliana*, Itālijas valdība, un Eiropas Komisija, tostarp nosprieda, ka Likums Nr. 241/1990 neietver pietiekami precīzas norādes, no kurām varētu secināt, ka, tā 1. pantā atsaucoties uz Savienības tiesību principiem, valsts likumdevējs jautājumā par pamatošanas pienākumu būtu vēlējies atsaukties uz LESD 296. panta otrās daļas un Hartas 41. panta 2. punkta c) apakšpunkta noteikumiem vai citām Savienības tiesību normām par pienākumu norādīt tiesību aktu pamatojumu saturu, lai īstenotu vienlīdzīgu attieksmi iekšējās situācijās un situācijās, uz kurām attiecas šīs tiesības. Šajos apstākļos Tiesa nolēma, ka spriešana par *Corte dei conti, sezione giurisdizionale per la Regione Siciliana* uzdotajiem jautājumiem nav tās kompetencē.

26 Tostarp iepriekš minētā sprieduma lietā *Cicala* 23.–25. punktā Tiesa ir konstatējusi, pirmkārt, ka Likumā Nr. 241/1990, kā arī Sicīlijas Reģionālajā likumā Nr. 10/1991 ir paredzētas konkrētas normas par pienākumu norādīt administratīvo aktu pamatojumu un, otrkārt, ka Likuma Nr. 241/1990 1. pantā ir vispārīga atsauce uz "principiem, kuri izriet no Kopienu tiesību sistēmas", nevis konkrēti uz prejudiciālajos jautājumos minēto LESD 296. panta otro daļu un Hartas 41. panta 2. punkta c) apakšpunktu vai citām Savienības tiesību normām par pienākumu norādīt tiesību aktu pamatojumu.

27 No tā Tiesa minētā sprieduma 26. un 27. punktā ir secinājusi, ka nevar uzskatīt, ka LESD 296. panta otrā daļa un Hartas 41. panta 2. punkta c) apakšpunkts Itālijas tiesībās būtu noteikti kā tieši un beznosacījuma veidā piemērojami, lai nodrošinātu vienlīdzīgu attieksmi iekšējās situācijās un situācijās, kuras regulē Savienības tiesības.

28 Šī paša sprieduma 28. punktā Tiesa piebilda, ka *Corte dei conti, sezione giurisdizionale per la Regione Siciliana* nav konstatējusi, ka Likuma Nr. 241/1990 1. pantā paredzētās atsauces uz Savienības tiesību principiem sekas būtu tādas, ka vairs nav piemērojamas valsts tiesību normas par pienākumu norādīt pamatojumu, dodot priekšroku LESD 296. panta otrajai daļai un Hartas 41. panta 2. punkta c) apakšpunktam.

29 Šajā lietā, kā to norādīja Komisija savos Tiesai iesniegtajos rakstiskajos apsvērumos, iesniedzējtiesa nav minējusi iemeslus, kas varētu likt apšaubīt secinājumu, saskaņā ar kuru sniegt atbildes uz uzdotajiem jautājumiem nav Tiesas kompetencē.

30 Tādējādi atsaucei uz iesniedzējtiesas nolēmumā minēto *Consiglio di Stato* lēmumu nav nozīmes. Šis lēmums ir par problemātiku un normām Itālijas tiesībās, kas atšķiras no pamatlietā esošās, un minētajam lēmumam nav saistības ar jautājumu par to, vai Tiesas judikatūras izpratnē Likuma Nr. 241/1990 1. pantā ir atsauce uz LESD 296. panta otro daļu un Hartas 41. panta 2. punkta c) apakšpunktu.

31 Turklāt no *Corte dei conti, sezione giurisdizionale per la Regione Siciliana* sniegtās argumentācijas, ar ko tā pamato savu lēmumu vērsties Tiesā ar tādiem pašiem jautājumiem, kuri jau tika uzdoti lietā *Cicala*, kurā tika pasludināts iepriekš minētais spriedums, neizriet, ka iesniedzējtiesa – kā paredzēts Likuma Nr. 241/1990 1. pantā – tiešām plāno nodrošināt vienlīdzīgu attieksmi iekšējās situācijās un situācijās, uz kurām attiecas Savienības tiesības.

32 Atbilstoši apsvērumiem, kas tostarp redzami šī sprieduma 24. punktā, ja valsts tiesiskā regulējuma normas, tādas kā īpašās Itālijas tiesību normas par pienākumu norādīt pamatojumu un šī pienākuma neizpildes sekām pamatlietā, ir piemērojamas, lai risinātu attiecīgo iekšējo situāciju, jāsecina, ka ar šī paša valsts tiesiskā regulējuma normu, kurā ir atsauce uz Savienības tiesībām, tā kā tas ir pamatlietā, nav paredzēts nodrošināt šādu vienlīdzīgu attieksmi.

33 Patiesībā vienlīdzīga attieksme tiek nodrošināta tikai tad, ja valsts tiesībās ietvertā atsauce uz Savienības normām ir tieša un beznosacījuma, nepastāvot iespējai valsts tiesību noteikumus norobežot no šīm normām, kā tās ir interpretējusi Tiesa (šajā ziņā skat. 1995. gada 28. marta spriedumu lietā C-346/93 *Kleinwort Benson*, *Recueil*, I-615. lpp., 16. punkts; iepriekš minēto spriedumu lietā *Poseidon Chartering*, 17. un 18. punkts; iepriekš minēto spriedumu lietā *ETI* u.c., 25. punkts, kā arī iepriekš minēto spriedumu lietā *Allianz Hungária Biztosító* u.c., 21. punkts).

34 Tādējādi, ja valsts tiesiskajā regulējumā valsts tiesību jautājuma atrisināšanai vienlaikus pastāv īpašās normas, tādas kā šī sprieduma 4.–7. punktā pārņemtās normas par pienākumu norādīt pamatojumu, un norma, kurā ir atsauce uz Savienības tiesību principiem, kā tas ir gadījumā ar valsts tiesisko regulējumu pamatlietā, tad no šī valsts tiesiskā regulējuma ir skaidri jāizriet, ka tās ir nevis īpašās valsts tiesību normas, bet Savienības tiesību principi, kas ir jāpiemēro tā paša valsts tiesību jautājuma atrisināšanai.

35 Šajā lietā, ņemot vērā *Corte dei conti, sezione giurisdizionale per la Regione Siciliana*, nolēmumā par prejudiciālu jautājumu uzdošanu norādītos apsvērumus, nevar secināt, ka Itālijas likumdevējs jautājumā par pienākumu norādīt pamatojumu pilnībā iekšējas situācijās tā vietā, lai piemērotu īpašas Itālijas tiesību normas par pienākumu norādīt pamatojumu un šī pienākuma neizpildes sekām, būtu gribējis piemērot LESD 296. panta otro daļu un Hartas 41. panta 2. punkta c) apakšpunktu.

36 Turklāt *Corte dei conti, sezione giurisdizionale per la Regione Siciliana*, nav norādījusi elementus, no kuriem varētu secināt, ka Likuma Nr. 241/1990 1. pantā paredzētā atsauce uz Savienības tiesību principiem patiešām ir atsauce uz LESD 296. panta otrās daļas un Hartas 41. panta 2. punkta c) apakšpunkta noteikumu saturu vai arī tā ir atsauce uz citām Savienības tiesību normām par pienākumu norādīt tiesību aktu pamatojumu.

37 Šajos apstākļos nevar uzskatīt, ka ar Likuma Nr. 241/1990 1. pantu LESD 296. panta otrā daļa un Hartas 41. panta 2. punkta c) apakšpunkts vai arī citas Savienības tiesību normas attiecībā pienākumu norādīt aktu pamatojumu būtu padarītas par piemērojamām tieši un bez nosacījumiem tādā veidā, lai iekšējās situācijas un Savienības tiesību reglamentētās situācijas tiktu aplūkotas vienādi. Tātad ir jākonstatē, ka šajā gadījumā nepastāv zināma Savienības interese saglabāt no Savienības tiesībām pārņemto tiesību normu vai jēdzienu vienotu interpretāciju neatkarīgi no apstākļiem, kādos tie ir jāpiemēro.

38 Attiecīgi Tiesai nav kompetences atbildēt uz otro un trešo prejudiciālo jautājumu.

Par pirmo jautājumu

39 No iepriekš konstatētā izriet, ka pirmā jautājuma mērķis patiesībā ir lūgt Tiesu formulēt konsultatīvu viedokli par vispārīgu jautājumu, kurš nav nozīmīgs *Corte dei conti, sezione giurisdizionale per la Regione Siciliana*, izskatāmā strīda risinājumam.

40 Saskaņā ar Tiesas pastāvīgo judikatūru pamats prejudiciāla jautājuma uzdošanai ir nevis iespēja uzklausīt konsultatīvu viedokli par vispārīgiem vai hipotētiskiem jautājumiem, bet vajadzība faktiski iztiesāt lietu, kas saistīta ar Savienības tiesībām (skat. 1998. gada 12. marta spriedumu lietā C-314/96 *Djabali*, *Recueil*, I-1149. lpp., 19. punkts; 2004. gada 30. marta spriedumu lietā C-147/02 *Alabaster*, *Recueil*, I-3101. lpp., 54. punkts, un 2013. gada 26. februāra spriedumu lietā C-617/10 *Åkerberg Fransson*, 42. punkts).

41 No tā izriet, ka pirmais jautājums ir uzskatāms par nepieņemamu.

42 Šādos apstākļos nav jāpārbauda jautājums par to, vai *Corte dei conti, sezione giurisdizionale per la Regione Siciliana* pamatlietas kontekstā ir tiesa LESD 267. panta izpratnē.

Par tiesāšanās izdevumiem

43 Attiecībā uz pamatlietas dalībniekiem šī tiesvedība ir stadija procesā, kuru izskata iesniedzējtiesa, un tā lemj par tiesāšanās izdevumiem. Izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsvērumus Tiesai, un kas nav minēto lietas dalībnieku izdevumi, nav atlīdzināmi.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (piektā palāta) nospriež:

1) *Corte dei conti, sezione giurisdizionale per la Regione Siciliana* (Itālija) 2012. gada 19. jūnija lēmumā uzdotais pirmais jautājums ir nepieņemams;

2) Eiropas Savienības Tiesai nav kompetences atbildēt uz *Corte dei conti, sezione giurisdizionale per la Regione Siciliana* 2012. gada 19. jūnija lēmumā uzdoto otro un trešo jautājumu.

[Paraksti]